

η φωνή της Φυλακτής

Βασιλείου Αλεξίου

Άγιου Αποστόλου 6

Κυριακή

6

●●● ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΥΛΑΚΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ ●●●

Διευθυντής: Ηλίας Δ. Παπαδούλης
Υπεύθυνος Συντάκτης: Βασίλειος Δ. Τσιαμαντάς

Γραφεία: Ιασιού 8 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο: 7224528

Απρίλιος 1984
Έτος 2 αριθ. φύλλου 6

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΤΟΥ ΒΑΣ. Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Συμπληρώθηκαν εφέτος 163 χρόνια από τη μεγάλη Ελληνική Επανάσταση του 1821, η οποία αποτελεί στην κυριολεξία το μεγαλειοθέτερο γεγονός της ιστορίας μας. Η 25η Μαρτίου, κατά την οποία το γένος των Ελλήνων εγέρθηκε σύσσωμο για να αποτινάξει το βαρύ ζυγό της δουλείας, αποτελεί το μεγαλύτερο σταθμό στη μακραίωνα ιστορία του Έθνους μας. Καρπός της υπεράνθρωπης αυτής προσπάθειας υπήρξε η δημιουργία ελεύθερου Ελληνικού Κράτους.

Η 25η Μαρτίου θεωρείται ως η γενέθλιος ημέρα του νεότερου Ελληνισμού και δίκαια καθιερώθηκε σαν η κορυφαία Εθνική Εορτή, για να τιμάται κάθε χρόνο η μνήμη των ηρώων της επανάστασης και να γιορτάζεται η ανάκτηση της Εθνικής μας ανεξαρτησίας. Τη μέρα αυτή γιορτάζουμε διπλά. Την Εθνική εορτή και τον ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Ο συνδυασμός αυτός υπήρξε πολύ επιτυχής, διότι η σημασία και ο συμβολισμός των δύο αιτών εορτών συμπίπτουν απόλυτα. Η συνένωση του Ελληνικού πνεύματος και η Χριστιανική πίστη υπήρξαν οι δύο βασικές αξίες του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, ο οποίος έδωσε τη νέα κατεύθυνση εις τον ρουτ της παγκόσμιας ιστορίας. Η συνένωση αυτή εμφανίζεται πλήρως στο θεοκρατούμενο Ελληνικό Βυζάντιο. Το Βυζαντινό κράτος όμως, αφού ήρμισσε επί χίλια και πλέον χρόνια, πρόκειται να υποστεί το φυσικό νόμο της φθοράς, της παρακμής και της αναλάσεως και να τερματίσει έτσι την οικουμενική αποστολή του. Οι Τούρκοι, των οποίων τα άγρια στίφη είχαν εξορμήσει απ' τα βάθη της Ασιατικής γης, υπέπεσαν του ένοχου Βυζαντίου, το οποίο για πολλούς αιώνες είχε ακτισταθεί σαν κυματοβρούσθη κατά των ποικιλώνυμων εχθρών της αυτοκρατορίας, πιστός θεματοφύλακας του Κλασσικού Πολιτισμού και της Χριστιανικής παράδοσης και απόρρητο φρούριο των

λαών της Ευρώπης. Την άλωση της Βασιλεύουσας κατά την αποφράδα εκείνη μέρα της 29ης Μαΐου του 1453 ακολούθησε η υποδούλωση ολόκληρου του Ελληνικού Κράτους στους άπιστους.

Τέσσερες αιώνες θαιρείας δουλείας καταρακώνουν την ελληνική αξιοπρέπεια και το ελληνικό φιλότιμο.

Η γη, στην οποία είχαν βλαστήσει άλλοτε τα ωραιότερα άνθη της τέχνης, των γραμμάτων και του πολιτισμού, καλύπτεται τώρα απ' το μαύρο μανδύα της σκλαβιάς. Κάθε ικμάδα πολιτισμού μαραίνεται στην κοιτίδα του πολιτισμού της ανθρωπότητας. Οι ξένοι λάτρεις του αρχαίου Ελληνικού μεγαλείου καταλαμβάνονται από πικρό παράπονο βλέποντας την επικρατούσα ερήμωση και το σκότος που έπεσε στη χώρα του φωτός.

Ο πόνος της Ελληνικής ψυχής γίνεται βαθύς. Βάσανα, εξευτελισμούς, ταπεινώσεις και μαρτύρια υπέστησαν οι πρόγονοί μας απ' την ασιατική σκληρότητα των Τούρκων κατά την ασέληνη και ερεβώδη νύχτα της δουλείας των τετρακοσίων ετών. Η ζωή των Ραγιαδών υπό τον βάρβαρο κατακτητή είναι αφόρητη και μαρτυρική και εξαρτάται από την τύχη και το χαραιοτήρα του εκάστοτε Τούρκου υπαλλήλου. Ζουν υπό διαρκή τρόμο και εμφανίζονται πτωχότεροι απ' ότι είναι για να αποφύγουν την αρπαγή. Το αποκορύφωμα των δεινών των αποτελεί το επάρατο παιδομάζωμα. Τα Ελληνόπουλα γίνονται οι τρομεροί γενίσταροι για να στραφούν ενάντια στη φυλή τους. Αναφέρεται ότι οι γονείς προτιμούσαν το θάνατο των παιδιών τους από τον εκτουρκισμό. Έτσι εφαινετο αδιέξοδη η δουλεία, ατελείωτη η κατοσχώνη και αιώνια η καταδίκη.

Μέσα όμως στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, κάτω απ' το βαρύ ζυγό που πίεζε αφόρητα την Ελληνική ψυχή και είχε καθίσει πάνω της «α θουλό» ασήκωτο, η σπιθαμή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΥΛΑΚΤΗΣ

Στις 22 Ιανουαρίου 1984 συγκλήθηκε η κατ' έτος τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου. Αφού ενέκρινε τον Απολογισμό και τα πεπραγμένα του έτους 1983 και συμφώνησε με τον προτεινόμενο απ' το Δ. Σ. Ισολογισμό για το 1984 προχώρησε στη συζήτηση θεμάτων που αφορούσαν στα προβλήματα τους στόχους και τις δραστηριότητες του Συλλόγου και στη συνέχεια στη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου για το έτος 1984.

Το νεοεκλεγέν Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος Ηλίας Δ. Παπαδούλης, Αντιπρόεδρος Αναστάσιος Σ. Πρίτσας Γεν. Γραμματέας Βασίλειος Γ. Αλεξίου, Ειδικός Γραμματέας Αναστάσιος Ι. Οικονόμου, Ταμίας Βασίλειος Γ. Γιαννάκος, Μέλη: Χρήστος Ν. Μηλαράς, Κωνσταντίνος Αν. Πρίτσας.

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχτηκαν οι:

- 1) Ιωάννης Αθ. Κυριτσάς.
- 2) Γεώργιος Χρ. Κωστής και
- 3) Γεώργιος Κων. Κωνσταντοπούλης.

Επίσης έγινε το κόψιμο της βασιλόπιτσας και το νόμισμα έπεσε στον Ιω. Κυριτσά.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας

Εύχεται

σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους του

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΙ' ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΣ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Ο ηλικιωμένος άνδρας με τα αδρά χαρακτηριστικά και το κουρασμένο πρόσωπο κάθεται στην αναπαυτική πολυθρόνα με πιτζάμες και παντόφλες. Βρίσκεται μέσα στο στενόχωρο, στο αποπνικτικό διαμέρισμα και απ' το παράθυρό του, βλέπει μόνο την απέναντι πολυκατοικία και ένα μικρό κομμάτι απ' τον αττικό ουρανό. Κοιτάζει τον εαυτό του και δεν τον γνωρίζει. Αυτός, ένας τραχύς ορεισίβιος, ένας ελεύθερος άνθρωπος που πέρασε τη ζωή του στην ύπαιθρο, στα ζώα και τα χωράφια, βρέθηκε ξαφνικά —χωρίς να το θέλει— σχεδόν αιχμάλωτος στην σπέραντη

και αφιλόξενη μεγαλούπολη, μακριά από συγγενείς, γνωστούς, φίλους και τις αγαπημένες του συνήθειες. Πόσο άλλαξαν τα χρόνια! Η ζωή, μεταπολεμικά, πήρε άλλη εξέλιξη. Οι αντιξοές συνθήκες και οι μεγάλες απαιτήσεις ανάγκασαν πάρα πολλούς να ξενιτευθούν για να τις αντιμετωπίσουν. Έτσι νέοι και νέες, ακόμη και μεσάκοποι, άφησαν με πολλή πίκρα τον τόπο τους και έφυγαν για να καλύτερέψουν τη ζωή τους. Εγκαταστάθηκαν σε διάφορες πόλεις της Πατρίδας μιάς και του εξωτερικού. Μεταστάτες στις ΗΠΑ,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Αλεξία συζ. Κων)νου Γωγούλη, γέννησε κορίτσι.

Η κ. Βασιλική συζ. Παν. Γωγούλη, γέννησε αγόρι.

Η κ. Ευγενία συζ. Ιωάν. Βασιλάκου, γέννησε αγόρι.

Η κ. Ζωή συζ. Αναστ. Σιάτρα, γέννησε αγόρι.

Η κ. Γεωργία συζ. Θωμά Κυριτσά, γέννησε αγόρι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Κυριτσάς Ηλίας του Χρήστου με τη διδα Καραγκούνη Κυριακή του Αθανασίου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Κορκοτάρας Κων)νος του Γεωργίου, ετών 88, Βασιλάκος Δημήτριος του Γεωργίου, ετών 61.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελέσθηκε ετήσιο μνημόσυνο στον Αγ. Φανούριο της Αθήνας υπέρ αναπαύσεως του αειμνήστου Κώστα Ηλ. Φώτου.

ΔΩΡΕΕΣ

Ο συγχωριανός μας Απόστολος Αντ. Μαγαλιός, έδωσε για ενίσχυση της εφημερίδας μας το ποσό των 2.000 δρχ. για τη μνήμη της γιαγιάς του Δήμητρας Ντόβουλου.

ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ

Ο αείμνηστος συγχωριανός μας **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΜΑΝΤΖΑΡΑΣ** με τη διαθήκη του, που δημοσιεύθηκε στις 24.2.83 απ' το Πρωτοδικείο της Αθήνας, άφησε στην Κοινότητά μας το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων δραχμών (300.000) και στα Εκκλησιαστικά Συμβούλια το ποσό των διακοσίων χιλιάδων δραχμών (200.000).

Τα ποσά αυτά, που θα πρέπει να κατατεθούν στο Υπακατάστημα Καρδίτσας της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και στο όνομα του εκάστοτε Προέδρου της Κοινότητας και του Προέδρου του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, είναι αναπαλλοτρίωτα.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα του Εξωραϊστικού Συλλόγου Φυλακτής Καρδίτσας Έδρα Αθήνα

Διευθυντής Ηλίας Δ. Παπαδόλης Ιαίου 8 — Αθήνα Τηλ. 7224528

Υπεύθυνος σύνταξης Βασίλης Δ. Τσιαμαντάς Γκλόστρη 36 — Αθήνα Τηλ. 9014343

Υπεύθυνος τυπογραφείου Κωνσταντίνος Γιάννης Παλαίος Κωλέτη 7 — Αθήνα Τηλ. 3634397

Σύμφωνα, δηλαδή, με τη θέληση του διαθέτη, μόνο οι τόκοι των κατατεθειμένων κεφαλαίων θα πρέπει να αναλαμβάνονται και να διατίθενται για τις εργασίες και τους σκοπούς που αναγράφονται με κάθε λεπτομέρεια στη διαθήκη. Επειδή μέχρι σήμερα οι υπόχρεοι δεν συμμορφώθηκαν με την απαίτηση του κληρονομούμενου, η Κοινότητα έκανε τις ανάλογες ενέργειες για την κατάθεση των ανωτέρω ποσών στην Τράπεζα.

Η πράξη αυτή του αποδοίκτου φανερώνει τα πλούσια, τα λεπτά και ανώτερα αισθήματα απ' τα οποία διακατέχονταν, καθώς και την υπερβολική αγάπη και το μεγάλο του ενδιαφέρον για το τόπο στον οποίο γεννήθηκε και μεγάλωσε. Τέτοιες πράξεις, θεάρεστες και ανθρωπιστικές, εξυψώνουν τον άνθρωπο και συμβάλλουν, ποικιλοτρόπως, στη δημιουργία ανώτερης κοινωνίας. Το χωριό μας, η γενέτειρά του, δέχτηκε με πολλή χαρά, με συγκίνηση και υπερηφάνεια την αξιόπαινη χειρονομία του προσφιούς της τέκνου, θα προσεύχεται για την ανάπαυση της ψυχής του και θα διατηρεί ζωντανή τη μνήμη του.

Η εφημερίδα μας επιδραβεί: και χειροκροτεί την πράξη και εύχεται να υπάρξουν μιμητές. Για τον αείμνηστο συμπατριώτη μας Αναστάσιο Γ. Μαντζάρα άς αποτελέσουν οι λίγες αυτές γραμμές ένα μικρό μνημόσυνο. Αιώνια του η μνήμη.

ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Στις 4 Φεβρουαρίου έγινε στην Καρδίτσα ο πηήσιος χορός του «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ». Ένας χορός που ο κόσμος τον περίμενε με ιδιαίτερη χαρά και ανυπομονησία και κρίνει κανείς απ' τη μεγάλη προσέλευση και την όρεξη που υπήρχε για διασκεδάση. Δυστυχώς ο χώρος του κέντρου

αποδείχτηκε μικρός για να σταγάσει όλους εκείνους που θα ήθελαν να συμμετάσχουν. Η ώραφα ομολογουμένως εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Μετά τον καθιρωμένο χαιρετισμό απ' τον Αντιπρόεδρο του Συνδέσμου (ο Πρόεδρος απουσίαζε λόγω εκτάκτου συμβάντος) και το κόψιμο της Βασιλόπιτσας, άρχισε ο χορός απ' τους νεότερους και με παραδοσιακά τραγούδια. Επικεφαλής του χορού ο πάντα ακούρατος, ο παταχού παρών, ο αγέρατος γλεντζές, ο υπεραγοδοκοντούνης μπάφματ Χρήστος ο Παππής. Το γλέντι και ο χορός, με ποικιλία τραγουδιών απ' την ορχήστρα των αδελφών Αποστολακούλη, συνεχίστηκαν με πάρα πολύ κέφι μέχρι το τέλος του προγράμματος και έτσι τα μέλη του Συνδέσμου καθώς και οι προσκεκλημένοι και οι φίλοι των διασκεδάσαν «με την ψυχή τους».

στοιούρολεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Υπήρχαν πολλοί, αλλά τώρα λειτουργεί μόνο ο... του Κούτρα.
2. Προσκαλεί — Έτσι αρχίζει η... Ασπασία.
3. Όμοια σύμφωνα — Κράτος της Αραβικής Χερσονήσου.
4. Νόστιμο χαρταρικό — Προτρέπει.
5. Αρχικά Οργανισμού — Ποδοσφαιρικά αρχικά (αντιστρ.).
6. Παχνίδι της τράπουλας (γεν.) — Συνδικτικός σύνδεσμος (αντιστρ.).
7. Όνειρο των αρχαίων — Απέλειωτη... Κούλα
8. Μαύρο το χρώμα του (καθ.).
9. Βυζαντινός Αυτοκράτορας

ΚΑΘΕΤΑ

1. Σ αυτή υπήρχαν τα περισσότερα χωράφια του χωριού μας.
2. Εύκολα περπατιέται (αιπ. καθ.).
3. Αγεής προσφώνηση. — Νόμισμα χωρίς αξία.
4. Ποσοτική αντωνυμία (πληθ. καθ.) — Κεφαλή αντίστροφα.
5. Ένας απ' τους Ευαγγελιστές — Από κει θγαίνουν οι λιμενοφύλακες (αρχικά).
6. Πατριδα της Μήδειας — Η κώρα μας έγινε το δέκατο μέλος της (αντιστρ.).
7. Ξένη αγάπη — Πεσσός του σκακιού.
8. Η πίστη της ήταν μεγάλη — Δίφθογγος.
9. Μαθητής που δεν σηκώνει τα μάτια του απ' τα βιβλία.

Τον Εξωραϊστικό Σύλλογο Φυλακτής Καρδίτσας, που εδρεύει στην Αθήνα, εκπροσώπησε για λογαριασμό του Δ.Σ. ο Γενικός Γραμματέας, στον οποίο επιφυλάχθηκε θερμή υποδοχή. Μετά το σχετικό χαιρετισμό που απηύθυνε και αφού ευχαρίστησε για την πρόσκληση και συνεχάρη τους αρμόδιους για την εκδήλωση, τόνισε με έμφαση τη σπουδαιότητα και αναγκαιότητα των σχέσεων μεταξύ των δυο αδελφών Συλλόγων και κυρίως σε συνεργασία με την Κοινότητα για μεθοδικότερο προγραμματισμό και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των προβλημάτων τόσο της Κοινότητας όσο και των απανταχού ευρισκομένων Φυλακτιωτών.

Εκδηλώσεις σαν αυτή, που φέρνουν σε επικοινωνία τα μέλη του Συλλόγου τόσο μεταξύ τους όσο και με άλλο κόσμο, που αποτελούν ένα απ' τους κυριότερους τρόπους διασκέδασης των περισσότερων και που συμβάλλουν αποτελεσματικά στην ανύψωση του εκπαιδευτικού επιπέδου πρέπει να χαιρετίζονται ιδιαίτερα και να επιδραβούνται από όλους μας.

Η στήλη αυτή εκφράζει τα θερμά της συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συνδέσμου, που διοργάνωσε την πολύ άμορφη και πετυχημένη αυτή εκδήλωση και εύχεται κουράγιο στην εκτέλεση του δύσκολου έργου του επιτυχία σε όλες τις εκδηλώσεις. Και του χρόνου, παιδιά.

Η Εφημερίδα μας στέλνεται Ταχυδρομικά σε όλους τους Φυλακτιώτες. Παρακαλούνται οι αποδέκτες να μας ενημερώνουν για κάθε αλλαγή Δ)σεως καθώς και για τυχόν μη λήψη της.

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

της ελευθερίας κρυβόταν ακοιμήτη κάτω απ' την ασφυκτική στάχτη, σβησμένη και ανύπαρτη για τους εχθρούς, ολοζώντανη όμως, ολόφωτη και τρομερή για τους Έλληνες που την έκλειναν στοργικά μέσα στα φυλλοκάρδια τους. Και η στίβια αυτή έγινε πύρινος χείμαρρος, έγινε πυρκαϊά καθαρή και απολύτρωτική στο μεγάλο επαναστατικό σάλπιγμα. Το Ελληνικό Έθνος αρνείται να παραδεχθεί ότι το χειμώνα της δουλείας δεν θα διαδεχθεί η άνοιξη της απολύτρωσης.

Ο Έλληνας δεν λησμονήσε το παρελθόν της φυλής του και, παρά τις σφαγές και τα μαρτύρια, δεν έχασε την ελπίδα για την απελευθέρωσή του. Από την επόμενη της άλωσης της Πόλης επαναλαμβάνει στα σκάφη της δουλείας τους στίχους του θρηνώδου της Εθνικής συμφωνίας: «πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας θάνατοι»

Διαδοχικές προσπάθειες του Έθνους ν' αποσείσει τα δεσμά του ήταν ανεπιτυχείς και είχαν σαν αποτέλεσμα να επαναπέσει γρήγορα σε δουλεία χειρότερη της πρώτης και να προστίθενται νέοι μάρτυρες στο μαρτυρολόγιό του.

Μέσα στο χάος της δουλείας εμφανίζεται η πρώτη μικρή ακτίνα ελπίδας. Η Χριστιανική εκκλησία θα γίνει η ιερά κιβωτός σωτηρίας των Ελλήνων μέσα στο μεγάλο κατακλυσμό της βαρβαρότητας. Σε όλη τη διάρκεια της δουλείας, η εκκλησία μας πέτυχε να διασώσει την ορθόδοξη πίστη, την Εθνική γλώσσα και την Εθνική ενότητα. Κατόρθωσε να διατηρήσει άσβεστο τον πόθο όλων των υπόδουλων Ελλήνων για την Ελευθερία και να προετοιμάσει τη μεγάλη Ελληνική Επανάσταση.

Αμέσως μετά την άλωση της Βασιλίδος των Πόλεων η πνευματική ζωή του Έθνους συγκεντρώθηκε γύρω απ' την Εκκλησία. Ο Πατριάρχης και οι Επίσκοποι εγένοντο οι πνευματικοί πατριάρχες του γένους, οι φωτιστές του, οι παρηγορητές του.

Ο ταπεινός παπάς μεταβλήθηκε σε εμψυκτική του χειμαζόμενου Ελληνισμού και σε δάσκαλο του κρυφού σχολείου.

«Το κρυφό σχολείο» διατήρησε στα στήθη των Ελληνοπαίδων ακέραια την πίστη και τη συνείδηση της ένδοξης κληρονομιάς του Έθνους. Χωρίς αυτό θα διακόπτονταν πλήρως η παιδευτική παράδοση του Έθνους και θα εξαφανίζονταν ίσως ο Ελληνισμός, αφομοιούμενος προς τους κατακτητές.

Στα «κρυφά σχολεία» έσμιξαν η πίστη στη θρησκεία, η αγάπη για την Πατρίδα και το φως της παιδείας για να μας χαρίσουν την Ελευθερία.

Εκτός όμως απ' την Εκκλησία και τα σχολεία, υπήρξαν και άλλοι παράγοντες που έπαιξαν σημαντικό ρόλο για την επανάσταση. Οι πολυάριθμες Ελληνικές Παροικίες που αποτελούνται από ευγενείς και εύπορους ανθρώπους, κυρίως έμπορους που είναι ακραϊφείς και ενθουσιώδεις πατριώτες. Όλες αυτές οι παροικίες δεν έπαυσαν ποτέ να ενισχύουν με κάθε τρόπο τη ζωή, την παιδεία και τους αγώνες των υπόδουλων αδελφών, αλλά και να διαφωτίζουν την ξένη κοινή γνώμη.

Το Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό υπήρξε επίσης σημαντικός παράγων της Επανάστασης. Οι ναυτικοί επαναστάτες είναι γεννημένοι θαλασσοπόροι και τρομεροί ναυμάχοι, εξασκημένοι σε σκληρούς και μακρούς αγώνες κατά των πειρατών.

Έναντι των κουρσάρων των θαλασσών, βρίσκονται στην ξηρά οι αρσένιοι λεβέντες, οι αρματωλοί και οι κλέφτες, που διασώζουν στα κρησφύγετα των βουνών ως ιερό Πολλάδιο την Ελευθερία. Από αυτούς αργότερα θα προέλθουν τα στελέχη και οι αρχηγοί της Επανάστασης του 21.

Εκείνο επίσης που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι η υπεροχή της Ελληνικής φυλής. Οι Τούρκοι ήταν αιμαθείς και πλήρως ανίκανοι για διοίκηση και ειρηνική εργασία. Αντίθετα οι Έλληνες, ανώτεροι πνευματικά, διαθέτουν ευφυΐα, πείρα, διοικητικές ικανότητες, παιδεία και εμπνέονται από λαμπρή ιστορία. Οι Έλληνες κυριαρχούσαν στην οικονομική και πνευματική ζωή της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και κατά ένα μέγα μέρος ήταν οι αξιωματούχοι της Τουρκικής διοίκησης. Επίσημη τουρκική γλώσσα κατέστη η Ελληνική.

Η αχανής Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε καταστεί πλέον ο αιώνιος ασθενής και δεν μπορεί να κρατηθεί στον κατήφορο της παρακμής. Οι διαδεχόμενοι αλλήλους Σουλτάνοι αποδεικνύονται μικροί και ανίκανοι. Η αυθαιρεσία είχε γίνει καταστροφική και η ζωή κόλαση. Η καθέρωση του φιλοδωρήματος (μπαιζίς) είχε καταστεί επίσημη και οι πάντες εξαγοράζονταν.

Σε μια τέτοια κατάσταση οι Θούριοι του Ρήγας βρίσκουν πρόσφορο έδαφος. Ο Ρήγας Φερραίος ή Βελεστινλής, ο προφήτης της επανάστασης του 21, σαλπίζει —ως άλλος Τυρταίος— από τη Βιέννη στη δύλη Ελλάδα τα:

«ὡς πότε παλληκάρια θά ζώμεν στα στενά μονάχοι σα λιοντάρια στίς ράχες, στα βουνά, καλύτερα μιὰς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή»

και προσπαθεί να πείσει τους Έλληνες ότι δεν πρέπει να βασίζονται στις υποσχέσεις περί έξωθεν βοήθειας. «Μὴ βασίζεσθε εἰς ξένους, εἰς υἱοὺς δεδουλωμένους ἢ Ἑλλάς θά λυτρωθεῖ». Ἦταν μεγάλη η ἀπώλεια για τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα ὁ μαρτυρικός θάνατος τοῦ Ἐθνομάρτυρα, μετὰ ἀπὸ προδοσία τοῦ Μέττερνιχ. Σπράγγα λίστηκε ὁ Ρήγας, στο Βελιγράδι τὸ 1798, ἀλλὰ ὁ σπῆρος ποῦ ἐσπείρε βλάστησε καὶ καρποφόρησε.

Εκτός από το Ρήγα, η ψυχική παρασκευὴ τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνα οφείλεται καὶ στους Φιλικούς. Τὸ ἔπος τοῦ 1821 ετοίμασε κυρίως ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία. Αὐτὴ ἐστράτευσε ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ἀφοῦ ἐσπείρε καὶ καλλιέργησε τὴν υψηλὴ ἰδέα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Ἑλλάδας. Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία, ποῦ ἰδρύθηκε στὴν Ὀδησσὸ τῆς Ρωσίας τὸ 1814 ἀπὸ τρεῖς ἀπλοὺς ἀλλὰ μεγάλους Ἕλληνας πατριώτες, τὸν Τσοκάλωφ, τὸν Ζάνθο καὶ τὸ Σικουφά, κατόρθωσε σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ προσελκύσει στους κόλπους τῆς καὶ νὰ μιήσει πάνω ἀπὸ εκατὸ χιλιάδες ποῦ ἀνήκαν σὲ ὅλη τὴν Ἑυρώπη. Στὴν Τουρκακρατοῦμένη Ἑλλάδα εἶχαν μνηθεῖ ἐκτὸς τῶν ἄλλων οἱ κληρικοί καὶ οἱ κλέφτες, οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ κατασκαμπήδες. Ὁ φλογερὸς παπάς, ὁ μπουρλοπιέρης τῶν ψυχῶν, ὁ ἀδίστακτος καὶ ἀκαταπόνητος Παπαφλέσσας διασχίζει ἀπ' τὴν μὴ ἀκρη ὡς τὴν ἄλλη τὴν υπόδουλη πατρίδα, φθάνει μέχρι τὰ ἐξωτερικὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ πείσει τοὺς πάντες ὅτι ὅλα εἶναι ἔτοιμα, ἐνὸς τῆς πραγματικότητος δὲν υπήρχε καμιά ετοιμασία.

Τελικὰ, τὸ σύνθημα τοῦ Ἀγῶνος δίδεται ἀπ' τὸν Ἀρχηγὸ τῆς επανάστασης, τὸν Ἀλέξανδρο Υψηλάντη, τὸ στρατηγὸ τοῦ Πισάρου, τὴν πλέον ευγενὴ καὶ ενθουσιώδη ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Ἀπ' τὸ στρατόπεδὸ τοῦ στο Ἰάσιο, τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1821, σαλπίζει τὸ εγερτήριο, με τὴν υπέροχη προκήρυξή του, ὁ μέγας μάρτυρας τῆς Ἐθνεγερσίας «μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος». Ταυτόχρονα ἀλόκληρο τὸ ἔθνος επαναστάτησε ἀπὸ τὸν Προύθο μέχρι τὸν Ἑυρώπη καὶ βροντοφώνησε τὴν ἱερὴ κραυγὴ:

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ»

Παντοῦ οἱ Ἕλληνες μάχονται σα λιοντάρια καὶ ὅπου δὲν νικοῦν, θυσιάζονται.

«Ἐλευθερία ἢ θάνατος... Χιλιάδες πέφτουν Διάκοι ἀρχολογῶν τὰ Ζαλόγγα, τὸ Σούλι, τὸ Μανιάκι, Μορηῆς, νησιὰ καὶ Ρούμελη τὸ δράκοντα πατᾶνε, συντρίβουνε τὶς ἀλυσες, πεθαίνουν, τραγουδοῦνε».

Τὸ δίκαιο τοῦ ἀγῶνα καὶ ὁ πατριωτικὸς ενθουσιασμός μετέβαλε τοὺς

αγρότες σὲ ἥρωες καὶ τὶς γυναῖκες τοῦ Ζαλόγγου νὰ χορεύουν τὸ χορὸ τοῦ θανάτου.

«Ἡ μεγαλωσύνη εἰς τὰ Ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα, μὲ τῆς καρδιάς τὸ πύρωμα μετριέται καὶ μὲ αἷμα».

Πτωχοὶ σὲ υλικά μέσα καὶ στρατιωτικὴ παρασκευὴ ἀλλὰ πλούσιοι σὲ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀξίαι οἱ Ἕλληνες μάχονται ἀπεγνωσμένα «γὰ τὸν Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγάπη καὶ τῆς πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν».

Παρά τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα ἦταν ἐκάντια, ὁ εχθρὸς παντοδύναμος καὶ ἡ Ἑυρώπη στα νύχια τῆς ἱερᾶς Συμμαχίας, οἱ Ἕλληνες, χάρι στη φλογερὴ τους ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν ἀκράδαινον πίστη τους καὶ τὴν ἀκατάβλητη ψυχικὴ τους δύναμη, κατόρθωσαν μετὰ ἀπὸ μακροχρόνιο ἀγῶνα νὰ ἐπιβάλλουν τελικὰ τὴν θέλησή τους γιὰ μίαν ἐλεύθερη καὶ ανεξάρτητη Ἑλλάδα.

Δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ παραβλέψουμε καὶ τὸ σπουδαῖο ρόλο ποῦ ἔπαιξε στὸν ἀγῶνα τοῦ 21 καὶ ὁ λεγόμενος Φιλελληνισμός. Θερμοὶ Φιλέλληνες ἀρχίζουν νὰ καταφθάνουν στὴν επαναστατημένη Ἑλλάδα μετὰ τὰ πρῶτα ἠρωικά κατορθώματα τῶν αγωνιστῶν μας καὶ τὶς πρωτοφανεῖς θηριακίδες τῶν Τούρκων. Τὰ ἠρωικά ἀνδραγαθήματα καὶ οἱ μεγάλες θυσίες τοῦ Κανάρη, τοῦ Μισοῦλη, τοῦ Κελεκωτρήνη, τοῦ Διάκου, τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, τοῦ Παπαφλέσσα, τῶν Υψηλάντηδων, τῆς Μπουμπουλίνας, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἠρώων εἶναι μοναδικὰ στὸν κόσμον. Σὲ ποιᾶς ἄλλης χώρας τὴν ἱστορίαν ἀναφέρονται παραδείγματα ὅπως τὸ ὄλοκάτωμα τῶν Ψαράν, τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχαίου, ἡ Ἐξοδὸς τοῦ Μεσολογγίου, ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου;

Παραδείγματα ποῦ γίνονται σύμβολα αἰώνια καὶ γεννοῦν παντοῦ φιλελληνικὸ ρεῦμα, σπάζουν τὸν πάγο στὴν Ἑυρώπη καὶ τὴν κάνουν νὰ βλέπει μὲ συμπάθεια τὸν ἀγῶνα.

Τὸ εγερτήριο σάλπιγμα τοῦ 21 ἦρθε νὰ βροντοφωνήσῃ ἀπὸ ἄκρη σ' ἄκρη μίαν μεγάλη ἀλήθεια. Ἦρθε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ φυλὴ συνεχίζει τὴν ἀθανασία τῆς. Ἐφάσσε ἡ στιγμή ποῦ τὸ Ἑλληνικὸ δαίμονο θὰ βαυματωργήσει ἄλλη μίαν φορὰ. Στὸν ἦχο τοῦ οἱ πεσμένοι σηκώνονται, οἱ κουρασμένοι παίρνουν καινούργια δύναμη, οἱ θυσιασμένοι σὲ λήθαργο ποῦ νομίστηκε θάνατος, ξυπνοῦν, ἀνασταίνονται.

Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 21 δὲν ἦταν οὔτε τυχαία οὔτε συμπτωματικὴ. Οὔτε ἦταν μίαν οργανωμένη ἐξέγερσις συμφερόντων κατὰ συμφερόντων, ὅπως οἱ προ ὀλίγων ἐτῶν τότε ἄλλες ἀνά τὸν κόσμον επαναστάσεις. Ἀν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελ. 5

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

στον Καναδά, στη Γερμανία, στην Αυστραλία, στη Σουηδία και σε άλλα κράτη. Για όλους, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, δύσκολη η ζωή. Άνισος και σκληρός ο αγώνας αλλά αναγκάζονται να παλαίψουν για να επιδιώσουν. Το πιο δύσκολο όμως, το πιο σκληρό και συγκινητικό, δραματικό θα έλεγε κανείς, είναι το ξεπλιττωμα των γερόντων. Εγκαταλειμμένοι, μόνιμοι και έρημοι στο χωριό, αναγκάζονται ν' ακολουθήσουν τα παιδιά τους. Χωρίς να το θέλουν, αφήνουν τις συνηθισμένες χρόνων και βρίσκονται εθελοντές κατ'άδικο στο ανιαρό διαμέρισμα.

Έτσι και ο γέροντάς μας καθισμένος στην πολυθρόνα του, απόμαχος της ζωής και σχεδόν εμπόδιο και ενοχλητικός για τους άλλους, δεν έχει τίποτε άλλο να κάνει παρά να σκέπτεται. Τι σκέπτεται; Τι άλλο απ' το χωριό. Όλη η σκέψη του είναι εκεί, στον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε. Εκεί βρίσκεται και στον ύπνο του και στο ξύπνιο του. Θυμάται και νοσταλγεί τις όμορφες παρτές, τα νυχτέρια, τα γλέντια, τις γορτές. Τα συναισθηματά του αυτά γίνονται ακόμη εντονότερα τώρα που τελείωσε ο Μάρτης και περιμένει ανυπόμονα το Πάσχα.

Το Πάσχα, η μεγάλη αυτή γιορτή της Χριστιανοσύνης, είναι μια ακτίνα φωτός μέσα στη μοναξιά, την πλήξη και την απομόνωσή του. Είναι η λύτρωση στο μαρτύριό του και τονωτική ένεση στην άχαρη ζωή του. Σε λίγο θα βρεθεί και πάλι στον τόπο του. Ανάμεσα στους δικούς του και στις συνηθειές του. Και το κυριότερο θα γιορτάσει για μια ακόμη φορά το Πάσχα. Πόσες φορές γιόρτασε αυτή τη μεγάλη γιορτή! Σαν κινηματογραφική ταινία περνούν όλα απ' το μυαλό του. Θυμάται όλα τα περασμένα, τα νοσταλγεί και τον πνίγει ένα πικρό παράπονο.

Απορροφημένος όπως είναι στις σκέψεις και στον κόσμο του, δεν αντιλαμβάνεται το εγγονάκι του που μπαίνει στο δωμάτιο. Η ψιλή διαπεραστική φωνούλα του βραχνιάζει τον παππού και τον προσγειώνει στην πραγματικότητα.

— Τι κάνεις παππού; τι σκέπτεσαι;

— Καλώς το Δημητράκη. Σωστά μάντεψες πως κάτι σκέπτομαι, αλλά δεν ξέρω αν θα μπορέσεις να με καταλάβεις. Σκέπτομαι παλαιά πράγματα. Αυτά που γίνονταν και τό' εζησai όταν ήμουν στον τόπο μου, στο χωριό μας.

Ο μικρός φαίνεται πως ενθουσιάστηκε απ' τα λόγια του παππού, κάθισε σταυροπόδι δίπλα του και είπε:

— Αφού ξέρεις καλά παππού ότι

μ' αρέσει το χωριό μας. Κάθε χρόνο, Πάσχα και καλοκαίρι, βρισκόμαστε εκεί και μ' έχεις διηγηθεί τόσες ιστορίες. Πώς είναι δυνατόν να μη κοιτάζω;

— Το ξέρω ότι σ' αρέσει και θέλεις να μαθαίνεις διάφορα περιστατικά απ' τη ζωή και τα έθιμα του χωριού. Γι' αυτό, σήμερα, θα διηγηθώ κάτι το επίκαιρο. Για το Πάσχα, που όπως ξέρεις θα το γιορτάσουμε σε λίγες μέρες. Και, όπως κάθε χρόνο, θα το γιορτάσουμε στο χωριό. Αλλιώς όμως, παιδί μου, γιορτάζεται σήμερα και διαφορετικά το γιορτάζαμε παλαιότερα.

Ο γέρος φαίνονταν λίγο κουρασμένος και πολύ συγκινημένος απ' τις αναμνήσεις. Ο μικρός κρέμονταν απ' τα χείλη του.

— Λοιπόν Δημητράκη, ας γυρίσω με καιμιά τριανταριά χρόνια πίσω. Τότε που ήμουν κι εγώ νέος ακόμη και δυνατός. Τότε που το χωριό ήταν γεμάτο κόσμο και δεν είχαμε γνωρίσει ακόμη την επιδημία της μετανάστευσης. Συγκεντρωμένοι όλοι μαζί σ' εκείνο το φτωχό αλλά φιλόξενο τόπο, ζούσαμε ήσυχα και ευτυχισμένοι. Αρκετή φτώχεια με πολλές στερήσεις και δυσκολίες, αλλά είχαμε συνηθίσει όμως να τα ξεπερνάμε, να μη δημιουργούμε ιδιαίτερα προβλήματα και να μην έχουμε πολλές απαιτήσεις. Οι οικογενειάρχες φρόντιζαν να έχουν όσο πιο πλούσιο γίνονταν το Πασχαλινό τραπέζι και οι γυναίκες ασχολούνταν με την καθαριότητα και την ετοιμασία του σπιτικού. Έτσι πέρασε η Μεγάλη Εβδομάδα με τις «αγρυπνίες» της, την ένταση και τις ετοιμασίες και έφθασε το «Μέγα Σάββα».

Ο παππούς ανακάθεται στην πολυθρόνα του, ανάβει το τσιμπούκι του με την ίσκα και τον περιόβολο που δεν αποχωρίζεται ποτέ, παίρνει βαθειά ανάσα και συνεχίζει:

— Το βράδυ του Μ. Σαββάτου, μετά τις απαραίτητες ετοιμασίες (λουσίμο, αλλαγήμα κλπ.) όλων μας, πέσαμε για ύπνο και «στρωματσάδα» στο ίδιο δωμάτιο. Τότε λέω στη γιαγιά σου: Γυναίκα νάχεις το νου σου ν' ακούσεις την καμπάνα για να πάμε στην Ανάσταση.

— Έννοια σου, μου λέει. Φέτος θα προσπαθήσουμε να πάμε νωρίς για να πάρουμε το άγιο φως. Χρόνια έχουμε να πάμε στην εκκλησία την ώρα που πρέπει.

— Η γυναίκα μου και τα παιδιά μου, δεν ήταν και λίγα, είχαν αποκοιμηθεί. Εγώ, Δημητράκη, είχα στη λάσπη τα μάτια μου στο ταβάνι, που φωτίζονταν απ' τις ανταύγειες της φωτιάς που έκαιγε στο τζάκι και είχα βυθιστεί σε σκέψεις. Δύσκολοι οι καιροί και πολλές οι υποχρεώσεις. Οι απαιτήσεις περισσότερες για τη μέρα που ξημερώνει. Χρειά-

ζεται καινούργιο ντύσιμο, καλύτερο φαγητό, περισσότερα έξοδα. Όμως δεν απογοητεύθηκα. Έδωκα κουράγιο στον εαυτό μου και είπα έχει ο Θεός. Έτσι κουρασμένος απ' το μόχθο της μέρας και με τις σκέψεις να στριφογυρίζουν στο μυαλό μου, βυθίστηκα στον ύπνο που ήλθε, βαρύς και ανασπόμενος, να μου κλείσει τα μάτια και να μ' ανακουφίσει. Μετά από λίγο αισθάνομαι το σκοτάδι της γιογιάς σου και ακούω τη φωνή της.

— Γιόργο, πρέπει να σηκωθούμε. Ξύπνα, χτύπησε πρώτη καμπάνα.

— Εντάξει γυναίκα. Έχουμε καιρό, θα προλάβουμε.

— Εγώ, είπα εκείνη, θα σηκωθώ αμέσως, θα ετοιμασθώ, θα πάω το πράσφορο και θα γυρίσω να πάμε όλοι μαζί στην Ανάσταση.

— Σε λίγο είμασταν όλοι πανέτοιμοι και με τις λαμπάδες στα χέρια βρεθήκαμε στο δρόμο. Από διάφορα σημεία του χωριού έδλεπες παρτές - παρτές με τα φανάρια, τα «φακά», αλλά και με «δαυλά» ακόμη, να κατευθύνονται προς την εκκλησία που φεγγολούσε. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος. Λίγο παρτένο γι' αυτή την εποχή. Συνήθως το Πάσχα έχουμε άσχημο καιρό. Αέρας, βροχές, κρύο και πολλές φορές χιόνι. Φθάσαμε έγκαιρα στην εκκλησία. Λίγος ο κόσμος ακόμη. Σε λίγο ο παπάς, ο εξάιρετος Παπαλάμπρος — το καναρίνι με την ανεπανόληπτη φωνή — έβγαλε την Ανάσταση. Πήραμε το άγιο φως και βγήκαμε έξω να κάψουμε το «φανά».

— Φανά, φτιάχνουμε και τώρα παππού.

— Ναι. Ίσως είναι απ' τα λίγα έθιμα που έμειναν αναλλοίωτα στο πέρασμα του χρόνου. Ενώ πολλά άλλα... κοιτεύουν να χαθούν.

Ο μικρός είναι ενθουσιασμένος, μένει ασάλευτος σχεδόν και παρακολουθεί με κοιμημένη την ανάσα τον παππού που συνεχίζει:

— Όταν τελείωσε η θεία λειτουργία και κοινωνήσαν οι πιστοί, δεν είχε ξημερώσει ακόμη. Με το γλυκοχάραμα κατεβήκαμε απ' τον Άη Γιώργη στα μαγαζιά. Ήταν απαραίτητος ο καφές και το κονιάκ. Οι ευχές δίνονταν σε όλους και η χαρά και η ευχαρίστηση ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων μας. Σε λίγο έρχονταν η σειρά για τη «μαγειρίτσα» και άρχιζαν οι ετοιμασίες για το μεσημέρι και το απόγευμα. Αρνί ή κατσίκι στη σούβλα ή στη γάστρα και το τραπέζι πλούσιο με διάφορα φαγώσιμα και άφθονο καλό κρασί.

— Αυγά υπήρχαν στο τραπέζι;

Ο παππούς γέλασε και είπε:

— Σχετικά με τ' αυγά υπήρχε μια πρόληψη για την πρώτη μέρα του Πάσχα. Απέφευγαν να τα πιάν-

ουν και να τσουγκρίζουν για να μη βγάλουν τα ζώα «αυγολίθια».

Ο μικρός συνέχισε τις ερωτήσεις. — Πως διασκεδιάζατε; Άκουσα ότι γίνονταν καλός χορός και τρακούδουσατε ωραία τραγούδια.

— Ναι, είναι αλήθεια. Τις τρεις πρώτες μέρες, καθώς και την Παρασκευή και την Κυριακή του Θωμά, έβγαίνε όλο το χωριό στο χοροστάσι, στο προαύλιο του Άη Γιώργη. Εκεί χόρευε όλος ο κόσμος. Άνδρες και γυναίκες, χωριστά και σε πολλές σειρές. Οι γεροντότεροι και οι μερακλήδες συντόνιζαν το χορό, κρατούσαν την τάξη και «έπαιρναν» τα τραγούδια. Τα ωραία παραδοσιακά τραγούδια μας απατελούσαν το αποκορύφωμα της διασκεδάσης και μιλούσαν στην ψυχή μας. Χορεύαμε τραγουδώντας με το στόμα, τότε οι άνδρες και πότε οι γυναίκες. Κυριαρχούσε το πιο αγαπητό, το ξεκουστό και καθαυτό πασχαλινό τραγούδι, το «κλειστό», χωρίς να ξεχνάμε κάπου - κάπου και το τσάμικο, το καλοματιανό και κυρίως το σαρτό. Η γιορταστική ατμόσφαιρα αυτών των ημερών ήταν πολύ ευχάριστη και δεν άφηγε ασυγκίνητη καμιά καρδιά. Όλοι διασκεδιάζαμε με πολύ κέφι, ξεχνούσαμε τα προβλήματα μας και φεύγαμε απ' το χοροστάσι ευχαριστημένοι. Τα βράδια, συνεχίζονταν τα γλέντια σε μαγαζιά και στα σπιτικά. Επίσης λησιμόνησα να σου πω και για ένα έθιμο που έπαψε να υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια. Οι αρραβωνιασμένοι νέοι με συγγενείς και φίλους τους πήγαιναν, τη Δεύτερη μέρα το μεσημέρι, στο σπίτι της νύφης. Εκεί έτρωγαν, έπιναν, τσουγκρίζαν τ' αυγά τους, χόρευαν και στη συνέχεια έβγαίναν στο χοροστάσι για να συνεχίσουν τη διασκεδάση. Την Τρίτη μέρα το μεσημέρι γίνονταν τα ίδια στο σπίτι του γαμπρού.

— Για τ' αυγά δεν είπες τίποτε παππού. Άκουσα όμως μερικά πράγματα.

— Βέβαια. Δεν το ξέχασα, αλλά το άφησα τελευταίο. Υπήρχε η συνήθεια να τσουγκρίζομαι τ' αυγά μας στο «πάρσιμο». Ορισμένοι, μεγάλοι και μικροί, ήταν πολύ μανιώδεις. Σκέπτονταν πολύ καιρό πως θα θρουν γερό αυγό για το Πάσχα. Γύριζαν στα σπιτικά και έψαχναν. Έφταναν μάλιστα μέχρι του σημείου να μη χανέυονται διάφορα τεχνάσματα όπως αυγό με γύφο, ξύλινο, από χήνα και κυρίως από φραγκόκατα. Ήταν ωραία και διασκεδαστικό το θέαμα να βλέπεις ομάδες - ομάδες να τρέχουν με το αυγό στο χέρι και με τις τσέπες τους γεμάτες. Πάει όμως και αυτό το έθιμο. Όπως είδα πέρσοι, κανένας σχεδόν δεν έδειχνε ενδιαφέρον για τσουγκρισμα. Όπως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 5

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Τζάμια — Κρύσταλλα —
Καθρέπτες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κηπουπόλεως 9
Κηπούπολη
Τηλ. 5737375

Ηλεκτρικά Είδη
ΑΠΟΣΤΟΛ. ΑΝ. ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Φωνίτης 45 - 47
Σιεπόλια
Τηλ. 5127379

Μεταφορές — Μετακομίσεις
ΦΑΝΗΣ ΣΩΤ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
Τηλ. 2622892

Καφεγείο — Ουζερι
τα «ΑΓΡΑΦΑ»
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΖΑΣ
Πάρνηθος 24
Κυψέλη
Τηλ. 8625249

Ατελιέ Υψηλής Ραπτικής
ΒΑΣΩ ΚΥΡΙΤΣΑ — ΚΑΛΛΗ
Κεδρινού 89
Αμπελόκηποι
Τηλ. 6460941

Ευλουργικές Εργασίες
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ
Τριάντη 4
Μπραχάμι
Τηλ. 9920198

**ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ**
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΓΩΓΟΥΛΗΣ
Μεθοδίου 19 ΝΕΑ ΛΙΟΣΙΑ
Τηλέφωνο 5721213

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ**
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΠΗΣ
Θηβών και Μ. Ψελλού 2
ΝΕΑ ΛΙΟΣΙΑ
Τηλέφ. 5715379, 5748894

Σιδηρές Κατασκευές
ΑΘΑΝ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
ΔΗΜ. ΚΑΛΛΗΣ
Σπάρτης 6, Βριλήσια
Τηλ. 6447851

**ΤΖΑΜΙΑ — ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
— ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ**
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Θηβών 202 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τηλ. 5726559

ΕΙΔΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΑΝ. ΔΗΜ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
Σπετσών 69 ΚΥΨΕΛΗ
Τηλέφ. 8224889

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 4

επίσης δεν βδειχνε κανένα ενδιαφέ-
ρον για το χορό και τα τραγούδια
μας. Υπάρχουν ακόμη μερικοί μεγά-
λοι που διατηρούν κάπως τα έθιμα.
Πολύ φοβούμαι ότι σε λίγα χρόνια
όλα θα ξεχασθούν. Βέβαια η εξέλιξη
έχει τα επακόλουθά της, αλλά δεν
θα ήταν άσχημο να προσπαθούν ό-
λοι και κυρίως οι νέοι να διατηρούν
και να διαδίδουν τα πράγματι ωραία
πατροπαράδοτα έθιμά μας.

— Εδώ που τα λέμε παππού, δεν
περνούσατε άσχημα τις μέρες του
Πάσχα.

— Καθόλου. Απεναντίας, περνού-
σαμε πολύ καλά. Περιμέναμε ανημέ-
μονα αυτές τις μέρες. Να φορέσουμε

τα καλά μας, ιδίως οι κοπέλλες, να
φάμε καλύτερα, να διασκεδάσουμε
και να πάρουμε δύναμη για τις δου-
λειές μας. Χρόνια σκληρά και δύ-
σκολα εκείνα, αλλά και χρόνια ευ-
τυχισμένα κατά κάποιο τρόπο. Σή-
μερα οι άνθρωποι μπορεί να έχουν
όλα τα μέσα και να μη τους λείπει
τίποτα. Όμως, έχουν και πολύ πε-
ρισσότερες έγνοιες και σκοταύρες,
έχουν άγχος, έχουν νέφος. Όλοι αυ-
τά και πολλά άλλα τους δημιουρ-
γούν προβλήματα και περιορίζουν,
για να μη πω εξαφανίζουν, την ευ-
τυχία τους.

— Όσα μου είπες, ήταν πολύ
ενδιαφέροντα και ευχάριστα. Επειδή
όμως κουράστηκες, παππού, και στε-
νοχωρήθηκες απ' τις αναμνήσεις, ας
σταματήσουμε εδώ τη συζήτηση και
αφού σ' ευχαριστήσω πρώτα θα ήθε-
λα να σ' υποσχεθώ κάτι. Θα κάνω
ό,τι μπορώ, μαζί με τους φίλους
συγχωριανούς μου, για την αναβίω-
ση και διάδοση των εθίμων του ομο-

λογομένου πανέμορφου χωριού μας,
με το ασύγκριτο κλίμα και τη γρα-
φική τοποθεσία.

— Ωραία Δημητράκη, όπως θέλεις.
Ας σταματήσουμε αφού το θέλεις.
Πάντως δεν κουράζομαι όταν συζη-
τώ μαζί σου και μάλιστα όπως σή-
μερα. Και με τη σειρά μου, σου υ-
πόσχομαι να σου διηγηθώ αργότερα
μια άλλη ιστορία.

Καθήμε γέροντα τι ωραία που τα
είπες. Το ξέρουμε ότι ζεις αλλού,
στο δικό σου κόσμο. Και καλά κά-
νεις, διαφορετικά θα πάθεις μαρμα-
σμό. Δυστυχώς έτσι έχουν τα πρά-
γματα και δεν μπορούμε να βάλου-
με τροχοπέδη στην εξέλιξή τους.
Εσύ ετοίμασε τα πράγματά σου και
μόλις το επιτρέψει ο καιρός, φύγε
για το χωριό, για το καταφύγιό
σου.

Όλοι σου ευχόμεθα υγεία και κα-
λό κολοκαίρι και να περάσεις ένα
ευχάριστο, χαρούμενο και ΚΑΛΟ
ΠΑΣΧΑ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Μας έστειλαν διάφορες εισφο-
ρές για την έκδοση της εφημε-
ρίδας, καθώς και συνδρομές δια-
φημίσεων, οι παρακάτω τους ο-
ποίους ευχαριστούμε θερμά.

Κων. Αμανατίδης	Δρχ. 200
Μαγαλιού Μελπαμένη	200
Ιωάννης Κυριτσάς	500
Αναστ. Ι. Παπαδόβλης	500
Σεραφείμ Κωσταγτούλης	500
Βασίλειος Φώτου	500
Βασίλειος Πρίτσας	1.000
Γεώργιος Κυριτσάς	500
Ιωάννης Μαγαλιός	1.000
Χρήστος Μαγαλιός	500
Αναστάσιος Μαγαλιός	500
Βασίλειος Σικρέτας	1.000
Δημήτριος Σιδάρινας	200
Θωμάς Αποστολακούλης	500
Ανδρέας Κωστής	500
Γεώργιος Κωστής	500
Ιάκωβος Χαλικιάς	500
Ιωάννης Κωστής	400
Σωτήριος Σιδάρινας	500
Κων. Ναυόπουλος	300
Βασ. Ν. Μαγαλιός	1.000
Γεώργιος Παππίης	500

Οι εισφορές συνεχίζονται.

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ 2. ΕΛΑ — ΑΣΠ
3. ΒΒ — ΑΡΑΒΙΑ 4. ΡΑΔΙΚΙ —
- ΑΣ 5. ΟΤΕ — ΠΑΟ (ΟΛΠ) 6. ΠΟ-
- ΚΑΣ — ΚΑΙ 7. ΟΝΑΡ — ΚΟΥΛ
8. ΡΑΙΣΟΝ 9. ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ 2. ΒΑΤΟΝ 3.
- ΡΕ — ΔΕΚΑΡΑ 4. ΟΛΑΙ — ΚΑΡΙΑ
- (ΑΡΑΚ) 5. ΜΑΡΙΚΟΣ — ΣΛ 6.
- ΑΙΑ — ΕΟΚ 7. ΛΑΒ — ΠΙΟΝΗ 8.
- ΟΣΙΑ — ΑΥ 9. ΣΠΑΣΙΚΛΑΣ

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

τίθετα υπήρξε ο ώριμος καρπός από
ένα συνεχή αγώνα των Ελλήνων, που
συνεχίστηκε ακατάπαυστα σε όλα
τα 370 χρόνια της σκλαβιάς, γιατί
οι υπόδουλοι πρόγονοί μας ούτε για
μια έστω στιγμή απώλεσαν την Ε-
θνική τους συνείδηση, ούτε δέχτηκαν
ποτέ την κατάσταση της δουλείας
σαν οριστική. Είναι χαρακτηριστικό
ότι από την 29η Μαΐου 1453 μέχρι
την 25η Μαρτίου 1821 σημειώθηκαν
30 μεγάλες εθνικοαπελευθερωτικές
επαναστάσεις των Ελλήνων και πολ-
λές δεκάδες μικρότερες εξεγέρσεις.
Επί πλέον δε έχουμε και τους αγώ-
νες της Κλεφτουριάς, των Σουλιω-
τών, των Μονιατών.

Τα 163 χρόνια που πέρασαν από
τότε, δικαιώσαν την πίστη του 21,
τη σύλληψή που, το πνεύμα του και
τους αθάνατους μάρτυρές του, λαϊ-
κούς και κληρικούς. Το όραμα που
κιμάτιζε στα εκστατικά τους μά-
τια το έκαναν πραγματικότητα. Κα-
τόρθωσαν να ολοκληρώσουν ένα απί-
στευτο άθλο, να αναστήσουν στο φως
όλου του κόσμου το μεγαλείο του

Ελληνισμού, σε όλη του την αίγλη.

Και το αθάνατο πνεύμα του 21
συνεχίζεται με την ίδια φιλόγα και
τον ίδιο ακράτητο ενθουσιασμό κα-
τά τους θρυλικούς αγώνες των Μο-
κεδονομάχων, τους νικηφόρους απε-
λευθερωτικούς πολέμους το 1912 -
1913, το θαύμα της Πίνδου το 1940
- 41 και την αποτελειωσιακή Εθνι-
κή Αντίσταση κατά των Γερμανοϊτα-
λικών στρατευμάτων κατοχής. Αλλά
και σήμερα ακόμη, μετά τα απορά-
δικτα γεγονότα που δημιούργησαν
στη μαρτυρική Μεγαλόνησο, την Ελ-
ληνικήτατη Κύπρο, οι Ασιάτες γεί-
τονές μας και μετά τις αλληπαλλη-
λες προκλήσεις και τις απαράδεκτες
αξιώσεις τους στα ανατολικά μας
σύνορα, θα θέλαμε να κάνουμε μια
πρσιδοποίηση ακόμη στα παιδικά του
Αττίλα.

Ας το αντιληφθούν καλά πως δεν
πρόκειται να γίνει η παράσημη υπο-
χώρηση και πως — αν χρειασθεί —
με την Εθνική αμοψυχία και ενότητα
που μας διακρίνει, θα αποδειχθού-
με γνήσιοι απόγονοι των ενδόξων
προγόνων μας.

Ας σταθούμε εκστατικοί και με
θρησκευτική κοπάνιση, ας ανασκοπή-
σουμε την αθάνατη ζωή του Έθνους,
αντλούντες απ' τα περασμένα τη δύ-
ναμη για το παρόν και την ακλόνη-
τη πίστη για το μέλλον, γιατί η Ελ-
ληνική ψυχή αδούλωτη έζησε και α-
δούλωτη θα ζήσει στους αιώνες.

Βοήθησε στην έκδοση
και διάδοση της εφημερί-
δας στέλνοντας την συν-
δρομή ή την εισφορά σου
στον Ταμία ΒΑΣΙΛ. Γ.
ΓΙΑΝΝΑΚΟ, Αλφειου 1
Αθήνα, τηλ. 64.44.052.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Του Γραμματέα της Κοινότητας ΔΗΜ. ΒΟΥΖΑ

Η Κοινότητα για το έτος 1984 προγραμματίσει τα παρακάτω έργα:

— Διανοίξεις δρόμων στο χωριό, προϋπολογισμού δαπάνης 1.500.000 δρχ.

— Κατασκευή Αφοδευτηρίων προϋπολογισμού δαπάνης 400.000 δρχ.

— Τοιμεντόστρωση δρόμων από στροφή Γωγούλη — Κραγιές και πλατεία — Αγία Τριάδα, προϋπολογισμού δαπάνης 3.000.000 δρχ. (Δάνειο από ΤΠΚΑ).

— Κατασκευή Αποχετευτικού Αύλακα από Περίπτερο — Β. Αλεξίου, προϋπολογισμού δαπάνης 200.000 δρχ.

— Κατασκευή τοιμενταυλάκων για άρδευση, προϋπολογισμού δαπάνης 1.000.000 δρχ.

— Περίφραξη Νεοκταφείου προϋπολογισμού δαπάνης 60.000 δρχ.

— Για τη Χαλιμόστρωση του αγροτικού δρόμου Καλύδια — Φυλακτή, χρηματοδοτήθηκε η Κοινότητά μας με το ποσό των 500.000 δρχ. από το Νομαρχιακό Ταμείο Καρδίτσας (πρόγραμμα Δημ. Επενδύσεων).

Το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας με την υπ' 7) 26. 2.1984 απόφαση του δεν δέχθηκε τη σύναψη δανείου (επένδυση υπαγωγμένη στις διατάξεις του Νόμου 1262/82) από το ΤΠΚΑ για την κατασκευή Ξεγώνα Β' Κατηγορίας, δυναμικό της 29 κλινών στη θέση «Παπαμανώλη».

Απών κατά τη συζήτηση ο Σύμβουλος Π. Τσιαμαντάς. Εκ

των παρόντων 7 Συμβούλων τάχθηκαν υπέρ του Δανείου, ο πρόεδρος της Κοινότητας Β. Μαγαλιός, ο αντιπρόεδρος Θ. Εηροφώτος και ο Θ. Μαγαλιός. Κατά του Δανείου τάχθηκαν ο πρόεδρος της Κοινότητας Α. Γαλιάς και οι Σύμβουλοι: Σ. Κυριτσάς, Β. Κορκοτάρας, Χ. Τσιαμαντάς.

Για την αντικειμενικότερη αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού θέματος ο Πρόεδρος της Κοινότητας ζήτησε συμβουλευτικά τη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου, του «Εξωραϊστικού Συλλόγου», που εδρεύει στην Αθήνα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ξεγ. Συλλόγου Φυλακτής μετά από προσεκτική εξέταση του θέματος και ύστερα από ανοιχτή συζήτηση με αρκετά μέλη του Συλλόγου, θεώρησε σφέλιμη τη δανειοδότηση για την κατασκευή του Ξεγώνα στο χωριό μας, και τάχθηκε ομόφωνα και ανεπιφύλακτα υπέρ της χορηγήσεως της, ενημερώνοντας σχετικά τον Πρόεδρο της Κοινότητας.

Η εφημερίδα μας εκφράζει τη λύπη της για την απορριπτική απόφαση, γιατί έτσι το χωριό μας στερείται την κατασκευή ενός έργου, που θα αποτελούσε τον πόλο έλξης και προβολής του και πολύ πιστεύει, ότι πολύ σύντομα η απόφαση αυτή θα αποδειχθεί εσφαλμένη και ακίβητη προς τα συμφέροντα του χωριού όπως δυστυχώς συνέβη, όπως γνωρίζουν πολλοί, με παρόμοιες αποφάσεις κατά το παρελθόν.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Με απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Καρδίτσας καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 2 μηνών ο καθένας, ο υερέας του χωριού μας Παπαστέφανος (κατά κόσμον Λεωνίδας Αν. Νικολής) και ο Χρήστος Απ. Αγγέλης, μετά από μήνυση που είχε υποβάλει εναντίον τους ο Γεώργιος Αθ. Συρούκης. Ως γνωστόν, η υπόθεση αφορούσε την περιφραγή ενός οικοπέδου «στο αλωνάκι», απ' το Εγκλησιαστικό Συμβούλιο, το οποίο θεωρούσαν ότι ήταν «Βακούφι» και αγήκε στον Άγιο Σπαραγέμ, ενώ ο μνηστής το θεωρούσε ιδιοκτησία

του, προσκαμίζοντας τους σχετικούς τίτλους.

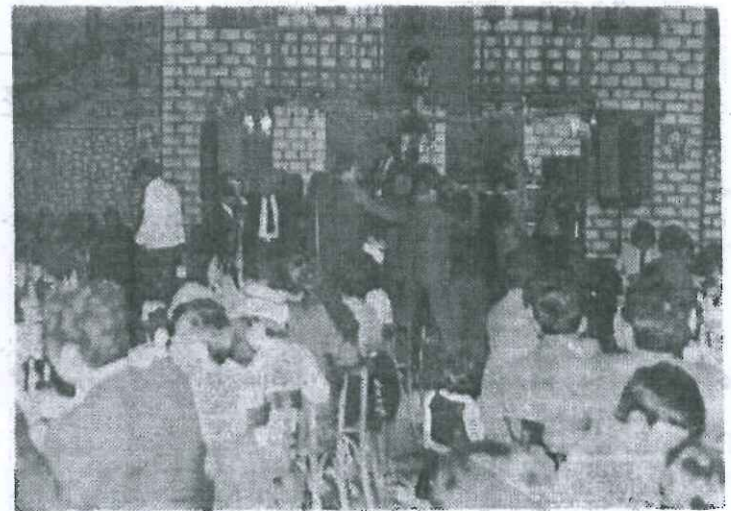
Οι καταδικασθέντες άσκησαν έφεση και η διέκλιξη αυτή θα απασχολήσει και πάλι τα δικαστήρια. Εμείς δε θα σχολιάσουμε το γεγονός. Οι περισσότεροι απ' τους συγχωριανούς μας γνωρίζουν πολύ καλά «πρόσωπα και πράγματα» και έτσι άς θγάλουν τα συμπεράσματά τους. Εμείς, θα εκφράσουμε απλώς την ευχή για την αποκατάσταση της αλήθειας, την αντικειμενικότητα των εξεταζομένων και γενικά για την ορθή απόφαση της δικαιοσύνης.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τελευταία Κυριακή των Απόκριων, 4 Μαρτίου, θρεθήκαμε προσκαλεσμένοι στον ετήσιο χορό που έκανε ο Σύλλογος που έφτιαξαν οι άνθρωποι ενός μικρού ορεινού χωριού των Θεσσαλικών Αγράφων, της Φυλακτής του Νομού Καρδίτσας. Η κοινή καταγωγή τους, ο ίδιος πόθος και η αγάπη για τα κοινά πατροπαράδοτα έθιμα και η ανάγκη για επικοινωνία τους συγκέντρωσε σχεδόν όλους στην όμορφη κοσμική ταβέρνα κάπου στο Περιστέρι για να γιορτά-

των νέων προς τους μεγαλύτερους; Θα ήταν παράλειψη και ίσως άδικο να μη αναφερθώ και στο ζήλο και την αγάπη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, που διοργάνωσε αυτό το χορό. Οι προσπάθειες για την όσο το δυνατό καλύτερη επιτυχία του χορού είναι ένα μικρό δείγμα του ενδιαφέροντος και της αγάπης των ανθρώπων αυτών για τον τόπο τους και για τους συγχωριανούς τους που αντιπροσωπεύουν.

Στιγμές ωραίες που γέμισαν τη

Στιγμιότυπο από το χορό μας.

σουν και να διασκεδάσουν. Αν και λείπουν χρόνια απ' το χωριό τους βλέπει κανείς πόσο διεμένοι είναι μεταξύ τους και πόσο οι αρχές τους και οι αξίες δεν έχουν ποδοπατηθεί μέσα στην αχανή πολιτεία. Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς! την υποδειγματική τάξη στα τραπέζια τους, στο χορό και στη διασκέδαση; το σεβασμό και την αγάπη προς τους μεγαλύτερους; τη ζωντάνια των τοπικών χορών, τα ωραία έθιμα και ό,τι άλλο είναι δικό τους που το φυλάνε σαν κόρη οφθαλμού για να το μεταβιβάσουν στις επόμενες γενιές; Το γέρο - Παππή που σέρνει πρώτος το χορό και δίπλα του νέα παιδιά να τον ακολουθούν; Τη σωστή και αφεγιάδιαστη συμπεριφορά

βραδιά σου έρχονται στο νο και τώρα που όλα αυτά έχουν περάσει τα σκέπτεσαι και περιμένεις με μεγάλη ανυπομονησία την επόμενη χρονιά και τον επόμενο χορό για να κοιώσεις πάλι τα ίδια αισθήματα χαράς και αγάπης γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Μπράβο σε όλους που παραδρέθηκαν σ' αυτή την τόσο ωραία εκδήλωση και ιδιαίτερα σ' αυτούς που κατέβαλαν τόσες προσπάθειες και τόσο κόπο για να κρατήσουν τους ανθρώπους σε επικοινωνία μεταξύ τους και τις όμορφες παραδόσεις τους τόσο ζωντανές.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Γ. ΣΟΥΜΗ

Φίλη του Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Κοινότητα Φυλακτής, προκειμένου να αναθέσει τη καθαριότητα του Χωριού, κατά τους θερινούς μήνες,

π ρ ο σ κ α λ ε ί

τους ενδιαφερομένους να καταθέσουν σχετική αίτηση στο Γραφείο της Κοινότητας μέχρι 15.4.1984.

Για περισσότερες πληροφορίες στον Γραμματέα της Κοινότητας Τηλέφ. 0441)95.389.